

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones Occurrentes & Funebres

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

VIII. Quia est Socia laborum Christi Domini circa Ecclesiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51821)

mundus reconciliaretur dedit, verum etiam templum se exhibuit, in quo illud sacrificium immolaretur. Ita enim *Proclus Constantinopoleos Præsul orat. de laud. Virg. affatur Virginem.*

O Templum in quo ipse Deus factus est Sacerdos, naturam non demutans. Idque est Templum Salomonis de quo 2. Paralipom. *Oculi mei erunt aperti & aures meæ erunt erectæ ad orationem ejus, qui in loco isto oraverit. Richard. à s. Laur. de laud. B. Virginis lib. 2.* Maria designata est per templum Salomonis: erat credo in Maria, seu in templo, qui sub tutela, & protectione Mariæ, vota & preces suas offert Deo. *In Menæis Feb. 1.* Virgo ipsissimum Dei templum, ut nos quoque Spiritus S. templum efficiat.

Quod explicatiùs profecutus explicat istud templum *S. Ambros. lib. 2. de Virg.* Si corpus Virginis Dei templum est, quid est animus, qui tanquam membrorum cineribus excitatis, sacerdotis æterni redopertus manu, vaporem Divini ignis exhalet. sed ad sacrificium hujus templi progrediamur, & dicamus cum *S. Epiphanius de laudib. B. Virginis.* Ave Clibanus intellectualis, qui ignem & panem vitæ calidum mundo in esum attulit, de quo Salvator mundi Christus ait: *Accipite & comedite hoc est corpus meum quod pro vobis trahitur in remissionem peccatorum. Et cum Damasc. orat. de dormit. B. Virginis.* In te natura humana subcineribus panem, hoc est sui primitias: ex tuis puris sanguinibus obtulit; ideo in Canticis: *Venter tuus sicut aceruus tritici, Umbilicus sicut crater tornatilis,* ut secundum ritum Melchisedech sacrificio vinum & panem appareret.

Quod quasi explicans *S. Bernardin. tom. 1. serm. 61. art. 1. cap. 10. ait.* Decarne Virginis Benedictæ & in parte corporis ejus excisa consistit, perficitur & terminatur totum pondus ac decus sacramentorum Ecclesiæ. Hinc *S. Chrysost. in Liturgia* implorat Virginis intercessionem, ut sine condemnatione accipiat immaculatum tuum donum (Eucharistiam in remissionem peccatorum) Ad quam accedentem monet *B. Laur. Justinian. serm. de Nativitate B. Virg.* Hoc manna quod in utero B. V. repositum, tibi quæ expositum, ac appositum, gratiam contemplare, quæ tale accepit munus, talem genuit prolem, quæ te corporis sui manna reficeret.

3. Quia est Socia laborum Christi Domini circa Ecclesiam.

Illa Summum nostrum Pontificem mitrâ coronavit. *S. Ambr. lib. de instit. Virg. cap. 16.* Beatus Mariæ uterus, qui tantum Dominum coronavit. Quando formavit, coronavit eum, quia hoc ipso quod ad omnium salutem eum concepit & peperit, capiti ejus æternæ pietatis coronam imposuit, ut per fidem credentium, fieret

feret omnis viri caput Christus. *Et Cassiod. in Cantic. 2.* Mater sua eum coronasse dicitur, quia Virgo Maria illi de sua carne, carnis materiam præbuit in die desponsationis eius, hoc est in tempore Incarnationis, quando sibi Ecclesiam conjugavit. Materiam etiam Eucharistici dedit sacrificij.

Vult de hac re audiri *Damian. serm. 2. de Nativit. B. Virg.* cum ait: Hic dilectissimi fratres mei, hinc rogo perpendite, quam debitores simus huic B. Dei generatrici, quantasque illi post Deum de nostra redemptione gratias agere debeamus; illud siquidem corpus Christi; quod Beatissima Virgo genuit, quod in gremio fovit, quod in fascijs cinxit, quod Maternâ eura nutrit, illud inquam, absque ulla debietate, non aliud de S. Altari percipimus.

Alias adscribunt laborum partes B. Virgini *Patres S. Cyrillus hom. 6. contra Nestorium inquit:* Per te Virgo Fideles ad sacrum baptismum pervenerunt. *S. Angelus lib. de Virg. cap. 6.* Eandem conversionem gentium Virgini attribuit, dicendo, Hæc est Mater cunctorum membrorum Salvatoris, quæ cooperata est charitate, ut fideles in Ecclesia nascerentur.

Eandem *S. Petrus Chrysolog. serm. 146.* Maria Mater vocatur, & quando non Maria Mater? Nonne hæc euntem populum de Ægypto concepit in utero, ut emergeret Cælestis in novam Creaturam renata progenies? *Et infra.* Ut semper Maria humanæ prævia sit salutis, populum quem unda generatrix emisit in lucem ipsa jure præcessit.

Eandem *Albertus Mag. super missus.* Omnium Sanctorum, quos per spiritualem gratiam mediante Virgine regeneravit Deus, dicitur Mater ipsa Virgo. Ipsa se Magistram post obitum Christi D. præstitit Ecclesiæ; illa decidit questiones dubias in Concilio Jerosolimitano. Ita sentit *Rupertus Abbas in Cantic. 4. & Cen. lib. 1. de B. Virg. cap. 1.* *Et Divus Bernard. inquit serm. signum magnum Actorum primi* verba expendens, *Hi omnes perseverabant unanimiter &c.* Hoc ipsum proficitur Romana Ecclesia, dum accinit Virgini. *Cunctas hereses sola interemisti in universo mundo.* Quod quasi explicat *Bernard.* dicendo *l. 6.* Contriti sunt insidiatores, conculcati supplantatores, confutati derogatores. Quare merito *Cyrillus Alexandrin. Epistol. 5. contra Nestorium,* Virginem appellat. Sceptum orthodoxæ fidei. *Angelus in ea sermone quem B. Brigitte de Virg. Excellent. dictavit hæc ipsa cap. 19. habet:* Ascendente suo benedicto filio ad Regnum suum gloriosum, Virgo Maria in hoc mundo ad bonorum confortationem remanere permilla est; erat enim Magistra Apostolorum, Confortatrix Martyrum, Doctrina Confessorum, clarissimum Speculum Virginum, Confortatrix Viduarum, in conjugio viventium Saluberrima Monitrix, atque omnium in fide catholica perfectissima Roboratrix. Ob hanc causam reor appellatur à *S. Epiph. Orat. de laud. Deip. Thesaurus dispensationis, & Divinæ œconomiz plane*
arcanus

arcanus & ineffabilis. Et *ibidem*. Thefaurus stupendus Ecclesie à *Richardo*. A *S. Laurentio* lib. 72. Os Ecclesie. A *Buteone* in hymno. Firmamentum dogmatum Christianorum. A *Theophane* in hymno de *Assumpt.* Lampas multiluca. Ab *Epiphano*. orat. de laud. B. V. Lampas gestans lucem inextinguibilem sole splendidiorem. Et rursus à *Buteone* in hymno. Gloria veneranda Religiosorum, Sacerdotum. Et rursus. Fulcimen validum fidei. A *S. Bonavent.* in psalt. *Mariano* Firmamentum mirabile totius Religionis. A *S. Idefonso* serm. 5. de *Assumpt.* Forina omnium Ecclesiarum. Ab *Andrea Cret.* orat. 2. de *Deip.* Exultatio olei unktionis. A *50. Geom.* apud *Corderum* in *Luc.* Mensa Panis vite. A *Bonav.* in litan. B. V. Dapifera deliciarum Dei. Et rursus à *B. But.* in hymno *Græco* pag. 133. Vita mistici convivij. Et à *S. Germano* orat. de *Præsent.* B. V. Patrocinium omnium Christianorum, in quibus omnibus Sacramentorum & doctrinæ Christianæ, atque gubernationis ei cum Christo communio tribuitur.

9. Quia est Thefauraria Christi gratiarum.

Indicat *Salvianus* lib. 2. de *Ecclesia* quàm Deus sit ad benefaciendû promptus. Extendit, (inquit,) Deus super spes nostras munera sua, & quod est maximum & rarissimum dona illius etiam vota vicerunt. Et *Basil. Seleuc.* orat. cum ait. Parturiens beneficentiæ Deus suæ munera, & habere clausum penes se thesaurum impotens, non est contentus prioribus, neque antè è dilargitis rebus sua bona circum scribit: nihilominus constituit opum suarum thesaurarios *Cantic. 5.* Manus ejus tornatiles, (legunt alij.) Manus ejus Sphæræ celestes. Nimirum sicut naturæ munera, pluviam, calorem, serenitatem, & ejusmodi sub distributionem dedit Sphærarum caelestium, ita omnes gratias sub dispensationem Mariæ. *S. Anastas.* *Sinaita* lib. 3. *Hexam.*

Verfatus est Christus cû proprio orbe, nempè cû Maria. Hæc est illius Sphæra, & ideo fortasse *Ecclesia* canit illam, Januam cæli, Matrem Divinæ gratiæ. *S. Hieron.* postquam ex *Apostoli* mente ad *Ephes. 5.* Christum comparavit capiti nostro, Virginem collo assimilat, per quod communicatio fit corporis cum capite. *S. Bern.* alia imagine idem expressit serm. de aquæ ductu. Aquæ ductus (inquiens) est Maria, qui plenitudinem fontis ipsius de corde Patris excipiens, in nos effundit.

Et serm. signum magnum, claris verbis. Totum nos DEUS habere voluit per Mariam. Cui concinit *S. Anton.* in. 4. part. tit. 15. cap. 20. Virgo est secundum Christum nobilissima; per quam DEUS suam providentiam & in homines misericordiam peculiari ratione exercet. *S. Theoph.* in *Menæis* 17. Jan. ode 7. Ex ipsa nobis donorum Cælestium, quæ mentem humanam excedunt, featurigo promanat, ut quæ